

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 90 Lei
Pe jumătate 45 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos
Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 3 Lei.

Frăție creștinească.

Creștinii dintr'un sat mai mare au dat în cinste o biserică unor frați dintr'un sat mic. — Fapta înălțătoare a poporului din Fildul de mijloc.

Cade atât de bine sufletului nostru când și în zilele pline de lăcomie de astăzi putem vesti din când în când câte-o faptă înălțătoare. În asemenea cazuri am dori ca cerneala cu care scriem să curgă aurită din penele noastre și slova ce-o așternem pe hârtie să pătrundă toate inimile din margini la margini de țară. Ca să se știe de toată suflarea, că valul turbure al vremii n'a putut copleși simțirile celea bune ale poporului nostru și că satele românești ascund încă multe pietrii nestimate din evanghelicele îndemnuri ale lui Hristos Mântuitorul. O nesecată fântână e inima creștinească a Românilor, în care apa vie a simțirilor mărețe stă totdeauna limpede și nestricată ca aghiasma din marea zi a Bobotezii.

Iată o pildă decât care mai frumoasă și mai mult grăitoare nu aflăm nici în cărțile bătrâne ce vorbesc despre viața creștinilor din vremurile apostolicești:

În apropiere de Cluj, spre satul Feiurd, este o strânsură de case românești, un crâng locuit de-o mână de oameni care-și zice „Coada Teleacului”. E un început de sat din vremuri de demult, care n'a putut răsbi nici decum până de curând să-și ridice și o casă de închinare, unde harnicii hodăieși să-și poată face rugăciunile lor către slăvitul stăpân al lumii. Și cât de mult au dorit ei aceasta! Câte sudori n'au asudat și câte planuri n'au făcut... Dar timpurile vitrege li-s'au pus totdeauna deasurmezișul doririlor lor și bunii creștini au fost tot fără mângâierea unui lăcaș de rugăciuni cum au toți creștinii.

Așa i-au găsit și vremurile de bucurie ale României mari. Atunci nădejile lor au prins rădăcini puternice și dorirea lor a răsunat mai cu tărie. Ea trecut peste dealuri și văi multe și avea un căpătâi de țară că poporenii din

Coada Teleacului se gândesc cu râvnă la o biserică, pe care s'o vadă ridicată acolo, între căscioarele lor albe.

Dorirea Teleacanilor a răsbătut până spre dealurile Huiedinului, unde este parohia Fildul de mijloc cu poporenii cucernici și săritori la lipsa deaproape-lui. Fildenii își făcuseră de curând o biserică frumoasă de piatră, cum se cade unui sat cu suflete multe și iubitoare de mărirea casei lui Dumnezeu. Iar biserica veche de lemn, ridicată de părinții lor la 1811, a rămas deoparte tristă și goală. Clopotele i-au amuțit, ca să se mute în zidirea cea nouă și mărețată. Numai amintirile mai erau vii în biserica bătrână a Fildenilor. Tocmai de aceea dâșii nu se puteau îndura să-i spargă pereții de blane și să-i strice altarul afumat de atâtea slujbe sfinte.

Și-au auzit atunci Fildenii că sunt creștini undeva departe, jos în aretul Clujului, cari n'au putut avea încă mângâierea unui lăcaș de închinare. Și s'au adunat la sfat în jurul preotului lor vrednic și i-au zis:

— Părinte, să facem bucurie acelor suflete de creștini ca și noi: le dăruim biserica noastră bătrână de lemn, să nu mai fie obidite inimile lor. Le-o dăm cu inimă curată, să aibă unde preamări și ei pe Dumnezeu, că frații noștri sunt!

Și vorba Fildenilor faptă s'a făcut. Faptă mare și creștinească, vrednică să-o cunoască toată lumea românească. Au desfăcut ei înșiși Fildenii biserica bătrână, au urcat-o pe carăle lor și au dus-o tot ei ca în clacă, fără nici o plată de cărașie, până la gara Huiedinului, de unde biserica de cinste a ajuns la Cluj și la Coada Teleacului.

Teleacanii au primit darul și după vre-o șaizeci de zile au ridicat-o iarăși în picioare și pe Sfântu Niculae din 1923 ei au avut biserică gata, înaltă și întărită în toată rânduiala. Atunci au și

sfințit-o cu pompă mare, bucurându-se foarte întru inimile lor. Și au acum lăcașul lor de închinare după legea părinților lor, care e tare în inimile lor ca stâncă din munte.

Frumoasă peste măsură a fost fapta creștinilor înțelegători din Fildul de mijloc. Și tot atât de înălțătoare este tăria de credință a Teleacanilor, cari țin cu atâta sfințenie la ceea ce au apucat din părinți.

Cum stă lumea și țara

Ce spune dl Maniu despre politică.

Este o frumoasă datină, ca la anul nou să mergem și să dorim tot binele celor ce sunt în slujbe mai înalte și îi avem dragi. Astfel au mers în ziua de anul nou toți membrii partidului național, în frunte cu dl Alexandru Vaida-Voevod, la dl Iuliu Maniu, șeful partidului, care se afla atunci tocmai în Cluj, și i-au dorit tot binele.

Dl Maniu le-a răspuns și totdeodată și-a spus și părerile pe cari le are despre politica românească și nădejile ce le nutrește în noul an.

Partidul național va lupta, ca și până acuma — a spus dl Maniu — pentru *idea națională*, dar se va nizuși ca această idee să o și înfăptuiască. Va lupta mai departe pentru *adevărată democrație*, adică pentru drepturile poporului. »Statul să fie de fapt al poporului, conducătorii statului, scopurile și mijloacele aplicate în viața de stat să izvorească din convingerea și sufletul celor mulți». Va mai lupta apoi pentru *dreptatea socială colectivă*, adică se va trudi ca toate straturile poporului românesc să aibă parte de sfânta dreptate.

Sunt câteva mari primejdii, cari amenință țara noastră: Cea dintâie e, că poporul nu mai are încredere în conducătorii statului vor fi cândva în stare, să aducă țara în rând, atât ce privește cinstea și omenia, cât și ce privește bunăstarea. A doua e starea grea în care se sbate astăzi lumea întreagă și faptul că cei dela cârmă s'ar părea că nu prea se pricep la cârmuire.

Din primejdiile acestea nu ne poate mântui decât cinstea și omenia, care

partidul național ține morțiș. »Stăm în fața unor zile — a spus din cuvânt în cuvânt dl Maniu — în care va trebui să dăm lupta hotărâtă, necruțătoare și definitivă nu numai pentru schimbarea actualului (de acum) guvern, ci mai ales pentru schimbarea actualului sistem (fel) de a guvernarea Țara Românească. Trebuie să luptăm, și vom lupta pentru definitivă (pentru vecie) înlăturare a aceluia sistem de guvernare, care, istovind vtile puteri ale țării noastre, și înlăturând, din meschine (rele, răutăcioase) interese (țante) personale și de partid pe cei buni și vrednici dela cârma țării, a adus Statul Român la starea de slăbănogie în intern (lăuntru) și la rolul (starea) scăzut, rușinos de viață internațională».

Ungurii și Ovreii

vor călătorii fără plată pe C. F. R.

Până în anul de față, Statul avea obiceiul să dea scriitorilor de gazete bilete de călătorie în cinste pe Căile Ferate și asta pentru că ziariștii, cari sunt ochii a toate văzători, să-și poată îndeplini mai ușor meseria lor. Ziariștii umblă, călătoresc, vede și bune și rele, apoi scrie la gazetă, ca „celea rele să se spele“ iar „celea bune să s'adune“. Gazetarii cu durere de țara lor sunt prin urmare foarte folositori pentru Stat. Pentru acest lucru li-s'au dat până acum bilete fără plată pe trenuri.

Darea acestor bilete a ajuns însă acum la o întorsătură foarte interesantă și nefirească în aceeași vreme. Vine răsunet dela București, că în acest an d. ministru al trenurilor ține foarte strâns la gură sacul cu biletele gratuite. Că zice d. Văitoianu: trebuie să facem cruce! — Foarte bine, să fie cruce, dacă-i vorba, dar iată unde iese cu crucea d-lui ministru:

Comisia cu biletele a primit poruncă aspră să nu mai facă permise, decât pentru ziariștii de meșteșug, adică numai pentru cei cari trăiesc din gazetărie (nu au altă slujbă) și lucrează la foi ce se tipăresc în fiecare zi. Inșă prin această poruncă în ce privește Ardealul se ajunge acolo, că vor căpăta bilete fără plată, pe lângă foarte puțini ziariști români, toți ungurii, sașii și ovreii din Ardeal cari au aproape în fiecare oraș mai mare câte-o foaie de zi, iar atâția redactori dela foile săptămânale din Ardeal nu vor primi! Gazetarii Ungurilor și ai Sașilor, se vor lăfăi în celea vagoane domnești cu bilete date de Statul românesc, iar bieții Românași vor șede acasă, ori se vor strămtora prin celea vagoane de clasă treia, de vor socoti că trebuie să se mai miște și ei prin cea țară pentru a-și sluji cetitorii...

În Ardeal, noi Români n'avem decât două foi zilnice, încolo toată puterea noastră gazetărească stă în gazetele săptămânale. Noi avem 4—5 foi populare-săptămânale cu zeci de mii de cetitori săteni, cari sunt talpa și temelie țării. De-o fi adevărat svonul dela București, redactorii acestor foi și ai celorlalte foi săptămânale tot atât de românești, vor fi socotiți mai puțin folositori țării decât ungurii și ovreii foilor străine din Ardeal, cari știm ce cuvinte au despre statul care le dă bilete fără plată pe Căile Ferate. Vorba cea: copiii tăi, țară, pot umbla și pe jos, că sunt deprinși la asta din vechea Ungarie, dar străinii au obraze subțiri și sunt învățați cu domnia! Ei trebuie să capete bilete... Ei au plăți de câte 8—10 mii de lei pe lună, dar asta n'are a face! Românași dela foile săptămânale lucrează în cinste, ba se mai și încorlesc în datorii grele... Asta însă cine vrea s'o cunoască?

Trist ar fi să fie așa cu biletele gazetarilor!

Românii din Balcani

— fără școli și fără biserici. —

De ce ar trebui să se îngrijască statul nostru.

La București a apărut „Revista generală a învățământului“, o revistă în care scriu cei mai de frunte oameni de școală din țara noastră, în frunte cu însuși dl ministru al învățământului, Dr. C. Angelescu.

Într'un articol ni-se arată, câte școli și biserici române au fost în Peninsula Balcanică, înainte de intrarea României în războiu, adevă până la 1916.

Iată ce ne povestesc numerii: În Bitolia am avut în 20 de comune 26 școli primare și două secundare. Astăzi nu mai avem nici una. Biserici și paraclise (capele) am avut 11, astăzi numai biserica din Bitolia mai e românească, dar și aceea luptă cu greutate.

În Grecia am avut în 31 de comune 31 de școli primare. Astăzi nu mai avem decât 27 de școli. Biserici și paraclise am avut 21, astăzi mai avem 15.

În Albania am avut 17 școli în 12 comune, astăzi nu mai avem decât 5 școli în trei comune. Biserici am avut 6, cari sunt toate și astăzi.

Dacă banii cei mulți, cari se cheltuesc cu alegerile și cari se fură și se prădează pe câte și mai câte nimicuri și prostii, s'ar folosi pentru deschiderea școlilor și a bisericilor încuiate, românii noștri nu s'ar pierde cu desăvârșire printre Greci și Albanezi.

Unde mai punem pe românii din Sârbia, cari nu au aproape nici o școală. Cel mult în Banatul sârbesc sunt câteva, dar în valea Timocului nici una. Mai avem apoi români în Ungaria, Rusia și Cehoslovacia, toți fără de școli și de biserici.

Guvernul ar trebui deci să lucre pentru țară și pentru românii de dincoio de hotare, nu numai pentru partidul liberal și pentru partizanii săi.

Pentru școlile Blajului.

Glasul Părintelui Mitropolit Vasile află tot mai mare răsunet în inimile românești. Numele vechiu al Blajului și școlilor sale bătrâne nu s'a șters și nu se va șterge niciodată din sufletele celor ce au crescut aici. Blajul a fost totdeauna cuib vestit de învățură românească și vrea să mai fie. Matca bătrână nu se dă de minciună niciodată.

În săptămâna trecută am scris despre dania măreață a d-lui Dr. Eugen Solomon din Blaj cu 50,000 lei, care este o sumă într'adevăr măreață și plină de înțelegere. Cine dă pentru școlile din Blaj atâția bani, acela le iubește cu adevărat.

Deatunci încoace au mai sosit și alte danii frumoase, cari toate arată dragostea neamului nostru față de școlile Blajului. Încrestăm astăzi cu bucurie suma de 10,000 de lei a d-lui Emil Solomon (frate cu doctorul Solomon) care e mai mare peste moșia Borca a Coroanei în vechiul Regat. Însemnăm o altă sumă tot de 10,000 a d-lui avocat Dr. Eugen Tătar din Deva și 5000 a d-lui Dr. Emil Folea prefectul județului Târnava-mică.

Dintre meseriași Blajului se arată d. Nicolae Mârza, măcelar, cu 5000 de cărămizi pe cari s'a obligat însuși să le și ducă la fundamentul clădirii care se va începe.

Foarte frumoase sume au adus și școlarii de astăzi ai Blajului, care s'au întors acum de pe sărbători. Singură clasa VIII dela Liceul de băieți a adus peste 13,000 lei. Adunarea listelor e în curgere și e nădejde să iasă dintrânsele peste 100,000 lei!

Grăunțe sufletești.

Calomnia și insulta.

Soția lui Putifar l-a pârît pe Iosif pe nedrept la bărbatul ei, că el ar fi voit să o momească rău. Jidovii l-au pârît pe Mântuitorul la Pil că el ar fi răsculat poporul și că i-ar fi oș să plătească dare împăratului. Asta e calomnia, ceea ce nu este altceva decât a pune cărca deaproapelui tău păcate, pe cari de fapt nu le are. Când aceasta se întâmplă înaintea judecătoriei, se numește mărturisire sau învinuire strâmbă. Sunt o samă de oameni, cari nu pot trăi dacă nu calomnizează, aceasta dacă nu o pot face altfel, apoi o fac prin scrisori neiscalite, trimise prin poșta. Întâmplă de pildă o logodnă în casa vecinului calomniatorului îndată trimite o scrisoare, mirelui fie miresei, în care îl vorbește rău pe celalalt. Când cineva mărește păca altuia, păcătuiește tot prin calomnie. Rădăci calomniei este de regulă pofta de răzbunarea ori apoi nerecunoștința.

Calomniatorul face deodată două păcate mințește și strică numele bun al deaproapelui. Celce calomniază în ascuns, asemenea este un șarpe, care te înțapă pe neobservate. Sunt apoi iarăși alții, cari te calomniază în glumă. Despre aceștia spune sf. Francisc de Sales, că sunt mai primejdioși decât celalalți, pentru că ast calomia prinde mai ușor, decât dacă e spus serios. Sunt apoi iarăși alții, cari te calomniază lăudându-te; ei încep a-l lăuda pe cutare, apoi, când îi e lumea mai dragă, slobod calomnie. Despre aceștia spune prorocul Dav că au otravă de năpărcă pe buzele lor. — Cel se vede calomniat, fără de vină, gândească la Mântuitorul, care a suferit chiar moarte în urma calomniilor, și atunci va suferi și calomniile mai ușor.

Semei l-a bălăcărît pe regele David, numindu-l „bărbat al diavolului“ și aruncând după el pietri. Jidovii l-au înfruntat pe Mântuitorul numindu-l „samaritan“ și „stăpânit de diavol“. La detragere păcătosul descoperă păcatele altora oarecum la spatele lui — la insultă, așa se numește acest păcat al lui Semei și jidovilor, însă fiind el de față. Cine insultă, de regulă n'are dreptate. Doi frați nu se putea odată înțelege asupra unui lucru. Atunci unul dintre ei a început să-l insulte pe celalalt. Al doilea îi răspunse: „Frate, tu nu ai dreptat pentru că te mâni“. Cine are dreptate, nu se mânie, pentru că dreptatea la urma urmelor tot ias biruitoare. Cu un cuvânt calomnia este adă păcat mare, când cineva își arată părerea rea pe care o are despre alții, fiind el de față.

Cine ascultă cu plăcere vorbele rele care se spun despre alții, face același păcat, că și celce le vorbește. Celce vorbește de rău pe alții, aprinde focul, celce ascultă cu plăcere aceste vorbe slabe, pune lemne pe foc. Dacă n-ar fi cine să asculte, păcătosul și-ar trăge în curând pe samă și și-ar ținea gura. Așadar și celce ascultă, păcătuiește. Despre cel dintâi spune sfântul Bernard, că are pe dracul pe limbă, al doilea îl are în urechi. „Scoateți dintâi bârna din ochii tăi“, zice Mântuitorul „după aceea poți să scoți și țandăra din ochii fratelui tău“. Chiar de aceea nu asculta vorbele slabe cari se spun despre deaproapele tău scuză-l și-l apără, ori arată-ți neplăcerea căn auzi astfel de vorbe. Iată cum, prin calomnie faci deodată trei răni: se rănește întâi celce calomniază, târându-se în păcat; îl rănește pe acela căruia i-se răpește onoarea și numele cel bun; în sfârșit îl rănește pe celce ascultă vorbele, pentru că și pe el îl face părtaș la păcat.

Celce a vătămat cinstea deaproapelui său, este dator să o repareze. Aceasta însă e un lucru foarte greu, de multe ori aproape cu neputință. E ușor să rupi un pecet, dar ca să-l reparezi așa, ca să nu se mai cunoască ruptura, e foarte greu, ba poate chiar cu neputință. A face o pată de cerneală pe o hârtie este lucru ușor, a șterge însă aceasta pată așa, ca să nu se mai cunoască nici locul ei, este aproape cu neputință. Iată de ce trebuie să-și dea foarte bine sama cei ce strică onoarea și numele bun al deoproapelui, că păcatul lor este foarte mare și nu rămâne nepedepsit de Dumnezeu pe lumea cealaltă.

La frigare cu găinile bătrâne.

Toate găinile, trecute de patru ori cinci ani, nu se mai ouă nici atâta, cu cât să li-se plătească mâncarea, așadară în frigare cu ele. Dacă o găină nu ouă cel puțin 160 de ouă la an, nu se plătește s'o ținem. O găină bătrână ouă cam 50—60 de ouă la an, pe când cele tinere pot să oue 120—130. Nici o găină nu poate să oue mai mult de 600—800 de ouă. Mai multe nu s'a pomenit să oue o găină în viață. Cu cât își ouă o găină mai curând ouăle, cu atât e mai bună.

Oul trebuie să aibă cel puțin 40 de grame. Omul numai atunci poate să fie îndestulit cu găina sa, când oul aceleia este cel puțin de 80 de grame de greu.

La aceasta nu se poate ajunge decât numai dacă își alege omul foarte bine neamul de găini, pe care-l ține.

La clocit să nu punem decât ouă bune și numai ouăle cele mari. Dacă mama a fost ouătoare bună, și puica ei va fi așa, pentru că însușirea aceasta se moștenește din neam în neam.

Dacă dorim să avem pui frumoși, să ținem cocoși buni, tineri și puternici.

Băgați bine de seamă de cele spuse aici. Astăzi ouăle sunt foarte scumpe. O găină, care ouă 600 de ouă, ne aduce un folos de cel puțin 1200 de lei, iar de mâncat nu mănăca nici de 300—400 lei. Așadară omul cuminte poate câștiga foarte mult din găini.

Știrile Săptămânei.

În loc de felicitări. Pentru răscumpărarea felicitărilor de anul nou d. avocat *Dr. Zaharia Boilă din Blaj* a binevoit să dăruiască pentru Fondul de susținere al gazetei noastre suma de 100 lei. Celea mai calduroasă mulțumiri!

Iubiți cetitori! Vă rugăm să știți, că din pricina hârtiei și a tiparului cari se scumpesc într'una, am fost siliți să ridicăm și noi prețul abonamentului la gazetă. Prețul cel nou este următorul:

Pe un an 90 lei.
Pe o jumătate de an . . . 45 „
Pe un pătrar de an . . . 25 „

Abonamentul se plătește înainte. Am alăturat la numărul trecut mandate postale ca să aibă fiecare cu ce să trimită banii.

Oricine are ceva de vândut ori de cum-părat, să publice în „Unirea Poporului“, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acuma mai multe târguri bune.

Ferioare mare în familia regală engleză. Regele Angliei s'o hotărât să le dea voie copiilor săi, să se căsătorească după placul inimii lor. Fiul cel mai mic al Regelui se va și căsători cu fica ministrului de externe Curzon.

O furtună groaznică pe Oceanul Atlantic. Zilele trecute a fost o furtună groaznică pe Oceanul Atlantic, la coastele Franței. Valurile au intrat în orașul Sables-d'Olonne. Un vapor a fost sfărâmat tanduri. Un val groznic s'a izbit de țărurile de piatră cioplită, încât a despiciat pietri de greutate de 500 de kilograme și le-a aruncat, ca pe niște jucării, la depărtare de câteva sute de metri. S'a făcut apoi un vârtej, în care se învârteau stâncile și se sfărâmau ca într'o moară. Până și cele mai mari vapoare din largul mării au început să fluere de spaimă și câteva s'au și scufundat.

Câte școli avem în Ardeal. Locuitori are Ardealul 5 milioane 114 mii 124. *Românii* au 3611 școli primare, 44 școli medii, 40 licee, 22 școli normale și 10 școli comerciale.

Ungurii au 1669 școli primare, 86 școli medii, 40 licee, 14 școli normale, 15 școli comerciale.

Sășii au 403 școli primare, 22 școli medii, 13 licee, 3 școli normale și 3 școli comerciale.

Fidanii și alte confesiuni au 105 școli primare, 4 școli medii, 4 licee, și o școală comercială.

Și totuși se plâng ungurii, că sunt asupriți în România mare!

O bună măsură a mitropolitului Moldovei. Văzând mitropolitul Pimen al Moldovei, ce mare pacoste este beția pe capul bieților moldoveni, a dat o poruncă aspră preoților săi, să nu mai bea rachiu, căci altfel vor fi pedepsiți amar. Nici nu mai au voie preoții din Moldova să dea binecuvântare la acele mese, la cari se va bea rachiu, fie ele împreunate cu nunți, botezuri ori cu feștanii.

Se vor îndestuli turcii și cu câte o soție. Toată lumea știe, că legea lui Mohamed dă voie bărbatului să-și țină atâtea soții câte poate. Până la 1917 turcii aveau voie să se însoare cu patru femei, iară despărți nu se puteau, decât după dorința bărbatului. Abia în 1917 s'a adus legea, ca nimenea să nu se poată despărți de femeia sa, fără de sentință judecătorească.

Acuma e vorba să se introducă și la ei legea, ca bărbatul să aibă numai o singură femeie. În anumite cazuri poate să-și ia și două, dar atunci soția cea dintâi are dreptul să se despărtească de el.

Zice că turcii sunt foarte năcăjiți pentru acest plan de lege.

O nouă pușcă-mitralieră. Ministerul de război al Angliei a hotărât să înlocuiască puștile de până acum ale soldaților prin o pușcă nouă, numită »browning« care e o pușcă-mitralieră de 6 kg., pe care o poartă ușor în spate. Arma aceasta poate fi încărcată în 2 secunde (clipite) și într'o minută ea aruncă 960 de cartușe.

Cum poți scăpa de lupi. Un țaran a plecat cu sania plină de fân la Sighetul Marmăției. Pe drum, fiind atacat de o haită de lupi, s'a gândit, cum să scape. A dat foc la șomoiege de fân pe cari le lăsa pe drum. Lupii s'au împrăștiat la început, dar la urmă au atacat din nou carul, de astădată mult mai furioși.

Omul se gândește să-și scape viața cu cu orice preț, de aceea dă foc la tot fânul, taie ștreangurile, încalecă pe cai și pleacă în galop spre oraș, în vreme ce lupii, speriați de focul și fumul dela fân, fug pentru o clipită înapoi.

Astfel a scăpat cu viața el și caii, pierind doar fânul și sania, cari au ars.

Ce fericire e, să ai frate sgârcoit! La un spital din America a murit în cea mai mare sărăcie un om. N'avea decât o păreche de haine cârpite, un ceasornic de nichel și 12 dolari.

După înmormântare însă s'au găsit într'un cufăr la casa săracilor, unde-și avea locuința, bani și hârtii de valoare în preț de 2 milioane și jumătate de franci.

Fratele și sora lui, cari locuiesc în Anglia, vor împărți averea aceasta.

Dragoste de copil. În țara franceză a murit o muiere de 82 de ani. Aceasta avea un fecior de 50 de ani, căruia așa de rău i-a părut de mamă-sa, încât n'a îngropat-o 15 zile, și n'a spus nimănui despre moartea mamei sale, nu cumva să se despărtească de ea.

Niște vecini, trecând pe la el, au băgat de samă că bătrâna e moartă de mult, și l-au făcut pe fecior cu deasila s'o îngroape. El însă n'a voit, până nu l-au silit jandarmii.

De-ale tineretului.

In cășlegi.

Unui pețitor.

Nu-mi tot spune verzi uscate,
Caveți vaci și aveți boi
Și la munte atâtea oi,
Ci întreabă-mă mai bine,
Că place-ți Leano de mine,
Să-te duc în sat la noi?

Doară și pețitu are
Rost la omul care știe
Să vorbească; dar tu mie
Tot îmi spui de una altă
Dar nu prinzi pe biata fată
De bărbie.

Alții doar mai ies o leacă,
Mai pe-afară, mai prin tindă,
Dar tu stai butuc în casă
Răzâmat cu cotu'n masă
Și te uiji pierdut în grindă.

Nu știu cum, dar mi-se pare,
Că n'ai mai vorbit cu fete;
Dară crede-mă băete,
Că de faci tot de acestea,
Uite, îți va merge vestea
Că ești iac-un nătăflete...!

Pe la voi pre cum se vede
Tot așa 'or fi feciorii,
O! bătutu-i-au fost norii,
Dar atunci de ce se'ncurcă
De mai țin umbră la furcă;
Oare-așa fac pețitorii?

Vezi de câteori scap fusu,
Torcând coalea pe lădiță,
Numai să pricepi bădiță,
Ori nu știi, că fusul are
Plată dela fată mare
Uite așa, câte-o guriță?

Te-ai pus la taifas cu tata,
Gândești, că ești col' la ceasă
Dar de vrei fată frumoasă,
Ia mai trage și cu geana,
Apoi să vezi tu pe Leana,
Cum te coasă și descoasă.

Rău îmi pare, n'am ce face,
Că nu-mi placi bade de loc,
Poate odată să mă'ntorc,
Pân' atuncea mergi cu bine,
Eu rămân în sat la mine,
Că azi n'ai avut noroc

Pețelca

Iuliu Domșa
învățător.

**Frați săteni, foaia voastră e
„UNIREA POPORULUI“**

Foc la Școala Normală din Blaj. Duminecă, după Bobotează, pe la orele 6 după prânz, niște elevi, trecând pe lângă Școala Normală, au băgat de samă, că iasă fum pe fereștile școlii. Iute au dat de știre la Seminar, de unde d-l vicerector Victor Pop a venit să vadă, ce s'a întâmplat. A intrat cu mare greu în școală, unde era un fum grozav și ardeau deja băncile dintr-o clasă. A trimis numai decât după teologii din Seminar, cari au venit și au început să stângă focul, care s'a iscat în urma unei greșeli din zidirea hornului.

Dinainte de Crăciun nu s'a mai făcut foc la școală, fiind vacanță. În sara zilei de Bobotează pompierii au avut o petrecere în sala de gimnastică și s'a făcut foc și în sala Școlii de aplicație. Se vede că, nefiind bine curățit hornul, s'a aprins, și o grindă din apropierea hornului a luat foc și a ars încet, ca iasca, până au luat foc podelele dela etaj, iar dela podele au luat foc băncile și un dulap.

Spre noroc focul a fost băgat de samă din bună vreme, așa că nu s'a putut lăți mai departe, altfel ardea școala întreagă și poate și celelalte școli.

Vina nu poate fi, decât a meșterilor, cari au zidit hornul și au lăsat o grindă prea aproape de horn și poate și a hornarului, care n'a curățit destul de bine hornul.

Paguba nu este mare: câteva bănci arse și aruncate afară, un dulap și padimentul alor două clase.

Mai mult s'a obosit pentru stângerea focului d-l inspector agricol Emil Negruțiu, care a făcut tot ce i-a stat în putință pentru incunjurarea primejdiei, apoi d-l Pop, vicerectorul Seminarului, d-l Cristea, economul Internatului de băieți și teologii Seminarului. Toți aceștia au dat ajutoarele prime, până au venit pompierii, cari și-au făcut datorința până în capăt.

Prelegerile s'u putut începe, fără mare năcaz, încă Marți dimineața.

Bolșevicii dau afară din țară pe speculanți. Guvernul bolșevic a dat afară din țară pe 915 neguțători străini, printr-o acțiune făcută speculă neiertată.

O sărutare 20 de mii de lei. Mai mulți tineri călătoreau în ziua de Anul nou dela Iași spre Chișinău într'un vagon de cl. I. Intre ei se afla și tânăra domnișoară Enrieta Soitaru din Ploesti. Tinerii s'au rămasit să o sărute. Unul dintre ei, Romulus Ungureanu, a și sărutat-o. Domnișoara însă s'a mânia foc și l-a dat pe mâna jandarmilor.

Tinerii s'au speriat. Ungureanu s'a rugat în toată forma să-l ierte. Tânăra domnișoară s'a învoit, dacă tânărul va plăti suma de 20 de mii de lei în folosul Societății orfanilor de războiu.

Iată un sărut, care costă 20 de mii de lei și care va face bucurie multor orfani!

O femeie care ia asupra s'a păcatul bărbatului, ca să-l scape de pedeapsă. La curtea cu jurați din Grenoble (Franța) se judecă procesul femeii Roland, acuzată că și-a ucis pe tatăl său.

Ea a mărturisit totul.

În cursul desbaterilor însă iasă la iveală că vinovatul a fost bărbatul ei. Luat de scurt, el își și mărturisește fărădelegea.

Femeia a fost liberată și locul il-a luat bărbatul.

Pițulă pentru școlile din Blaj. Într'un sat Părintele a arătat într'o vorbire ce mare însămnătate au școlile din Blaj și i-a rugat pe credincioși, să jertfească de asta dată cât pot ei mai mult pentru ridicarea unui nou așezământ la Blaj. Era tocmai în ziua de Bobotează și preotul a spus, că tot ce se va aduna la botezul poporului, cu toate că banii ar fi

să fie ai lui, el îi cinstește pentru noul așezământ dela Blaj.

Am văzut cu ochii mei, cum câțiva țărani, destul de scuturați, au scos din fundul șarpărului sau a buzunarului pițule de cele vechi și le-au pus în tier, altul a pus doi-trei crețari, iar în aceeaș vreme un țigan corturar a dat doi lei.

Cea mai mare casă din lume se va zidi la primăvară în New-York. Va avea 35 etaje și va costa 4 miliarde lei.

† **Eleonora Solomon n. Vlassa.** Luni în 21 Ianuarie a murit la Blaj Dna Eleonora Solomon n. Vlassa, protopopeasă văduvă, mama dlui Dr. Eugen Solomon, medic în Blaj.

Răposata în Domnul moare în vârstă de 80 de ani; a fost fata canonicului dela Blaj Cicudi-Vlassa, soția fostului protopop dela Ludošul de Murăș și o mamă foarte bună, care și-a crescut copiii cât se poate de bine. Dovadă medicul Solomon, care a făcut mai anii trecuți două fundațiuni de câte 10 mii de lei, pentru cel mai bun elev și elevă dela liceele din Blaj, iar acuma a dat 50 de mii de lei pentru noua școală ce se va zidi la Blaj.

Inmormântarea i-s'a făcut, cu pompa cuvenită, Joi după prânz la orele 2.

Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii, iară jalnicei familii îi dorim mângâiere.

† **Lelea Paraschiva Moldovan din Micăsasa.** Sâmbătă în ziua de Bobotează s'a făcut la Micăsasa, inmormântarea lelei Paraschiva Moldovan, în vârstă de 75 ani. Răposata a fost mama profesorului și vestitului cântăreț bisericesc dela Blaj, Ioan Moldovan.

Ingropăciunea a fost foarte frumoasă. Pe lângă Păr. Boariu din Micăsasa au slujit prohodul Păr. Dr. Ionel Coltor, Iuliu Maior, amândoi profesori din Blaj, Păr. Ioan Mărginean din Țapu și doi teologi din Blaj. Predica a rostit-o Păr. Dr. Ionel Coltor, arătând vredniciile răposatei, care, țărancă fiind, și-a jertfit totul, până și-a crescut la școală pe sângurul ei fecior, mângâierea bătrânețelor.

Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

Poșta gazetei.

R. B. Aind. — Poeziile trimise nu sunt potrivite pentru gazeta noastră.

I. G. P. Tănu. — Poezia e bunișoară și poate s'o publicăm la vre-o ocazie potrivită.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Pentru ceice vreau să vină la America!

E știut, că în timpul de față, doritorii de-a merge la America au necesitate de un **Atestat de întreținere** (Affidavit of Support) dela o rudenie, consătean sau pretini aflători în America.

Subscrisul, Director extern la Banca Națională Mc Dowel din Sharon, Pennsylvania, până în timpul de față am făcut mii de atestate de felul acesta.

În anul 1923 quotația pentru România (inclusiv Transilvania, Bucovina și Bănat) a fost de 7419 emigranți. Iar pentru Basarabia de 2792. Nu sunt cuprinși în această sumă: studenții, doctorii, profesorii, preoții, persoane în afaceri comerciale și fete cari vin să se căsătorească cu cetățeni americani; toți aceștia au trecere liberă.

Doritorii de-a veni la America, informați-vă rudenile azi aflătoare în America, a se adresa la subscrisul, care pe lângă director extern de bancă, mai sunt și agent la 19 linii de vapoare, cari dispun de sute de vapoare Trans Oceanice, și fiind cele mai puternice linii lume.

Vă pot face actele, legalizându-le. Vă pot trimite bilete de vapor cu bilet de tren din ori și ce oraș din România, și până la vapor, bilet de tren american din New-York și până la orașul american unde vă așteaptă rudenile. Cu un cuvânt vă aranjez călătoria D-voastră comlectă din satul sau orașul D-voastră și până la orașul american unde vă așteaptă neamurile.

JOHN SĂLCĂU

(1) 3-3

Director extern la Banca Națională McDowell din Sharon, Pa. Nord-America.

Nr. 3

execuțional 1924.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar aduc la cunoștința publică în senzul legii articolul XL din 1881 § 102 respective XLI din 1908 § 19 cumcă lucrurile următoare: *2 porci și un vițel târcat* care în urma decisului Nr. C 905/10 și C 3203 din anul 1911 al judecătorei de ocol din Blaj s'au executat în comuna Luncă în favorul executorilor Niculae Popoviciu și Dr. I. Bianu repr. prin advocații Dr. Z. Boilă și Dr. I. Bianu împotriva executorului locuitor din comuna Luncă pentru încassarea capitalului de 1077+171 Lei 72 b., și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 3000 Lei b., se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitațiuni, pe baza decisului Nr. G 2133 și G 1172-1922-1923 al judecătorei de ocol din Blaj se fixează termenul pe 30 Ianuar anul 1924 la orele 12 a. m. în comuna Luncă și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare

Pretenziunea care e de încasat face 1077+171 Lei 72 bani capital, dobânzile cu 5% socotind din 19/1-1916, iar speșele până acum staverite de 1037 Lei — b.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în senzul articolului LX din 1881 § 102. — Bat în Blaj la 10 Ianuarie 1924. *Niculae Baciu*, executor judecătoresc de ocol.

Nr. 228.

execuțional 1923.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul executor judiciar, aduc la cunoștință publică, în senzul legii, articolul XL din 1881 § 102 resp. XLI din 1908 § 19, cumcă lucrurile următoare: *coșere, cotețe, divan, ceas, oglindă, teasc, sania ș. a.* cari în urma decisului Nr. C 1484/II, C 2768 6 și 7 1921, al judecăt. de ocol din Blaj s'au executat în comuna *Micăsasa* în favorul executorului Gizela Pinciu, repr. prin avocatul Dr. Ioan Bianu împotriva executorului locuitor din comuna Micăsasa pentru încassarea capitalului de 2000+800 lei — b., și acces. prin execuție de acoperire și cari s'au prețuit în 10950 Lei — b., se vor vinde prin licitație publică.

Pentru efectuarea acestei licitații, pe baza decisului Nr. G 1676 și G 2548-1923 al judecătorei de ocol din Blaj se fixează termenul pe 16 Februarie 1924 la oarele 10 a. m. în comuna *Micăsasa* și toți cari au voie de a cumpăra sunt invitați prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile sus amintite vor fi vândute în senzul legii XL din 1881 § 107 și 108 celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Pretenziunea care e de încasat face 2000+800 Lei — bani capital, dobânzile cu 5% socotind din speșele până acum stabilite de 1319 Lei 30 bani.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora, în senzul articolului LX din 1881 § 102. — Dat în Blaj, la 10 Ianuarie 1924. *Niculae Baciu*, executor judecătoresc de ocol.

Casă de vânzare.

În strada gării (lângă linia ferată) Nr. 178 este de vânzare o casă constătoare din 2 odăi, bucătorie de iarnă, cămară, pivniță și toate superedificatele necesare unei gospodării.

Adresa la redacție.